

HH

POLITIE WERK MET DIEREN

Dag paard, hallo speurhond

Hoofdagente Ilse van Lieshout (40) uit Lierop werd in 2013 ingedeeld bij de bereden politie, acht jaar later gaat ze aan de slag met speurhonden.

Rinus van Houts

Lierop

Paarden waren al vroeg haar hobby. Als haar moeder met Ilse in het kinderstoeltje langs een wei met paarden fietste, sprong ze op en neer in het stoeltje. „Ik bleef springen tot ze bij de paarden stopte. Het zullen de genen van mijn opa zijn geweest, want ik ben het enige kleinkind die zijn liefde voor paarden deelde. Ik was tien jaar en mocht in de manege paardrijden. Ik vond dat zo leuk dat ik ging sparen voor een eigen paard, toen ik 22 was kocht ik Solide. Die is ondertussen met pensioen.”

Ilse droomde als meisje van de politie te paard, vooral de band tussen ruiter en paard vond ze heel bijzonder. „Toen ik zag wat paard en ruiter betekenden voor de collega's te voet, wist ik wat mijn beroep zou gaan worden. Als hoofdagente heb ik bij de noodhulp gewerkt en bij de recherche, die ervaring nam ik mee naar mijn sollicitatie bij de bereden politie. En gezien het grote aantal sollicitanten zie ik het nog steeds als puur geluk dat ik werd aangenomen.”

Dat bij de bereden politie meer vrouwen dan mannen werken, vindt ze niet erg. „Ik heb bij de paarden met iedereen prettig gewerkt, bij het coachen van nieuwe ruiters, operationeel coördinator, ME-ruiter en ook ME-commandant. Maar het fijnste is een goede

▲ Agente te paard Ilse van Lieshout zegt de dienstvaarden vaarwel. FOTO STEVIE HEIJER

combi tussen vrouwen en mannen.”

Klik met dienstvaard

De paarden die gebruikt worden, komen eerst een paar weken op proef. „Als ze aangekocht worden, gaan ze zelf een opleiding tot politiepaard in en als ze daarmee klaar zijn, komen ze bij een politieruiter. De opleiding van zo'n paard duurt één tot twee jaar, daarna beslist de instructeur welk paard jouw dienstvaard wordt, belang-

rijk hierin is dat je een klik hebt met het paard én andersom.”

Ilse heeft hoogtepunten én dieptepunten meegemaakt, over dat laatste praat ze liever niet. „Prinsjesdag en de Nijmeegse vierdaagse zijn heel bijzonder om mee te maken. Met Prinsjesdag lijkt het net of iedereen voor jou naar Den Haag komt, terwijl dat natuurlijk niet het geval is. Thuis keek ik vaak nog even op tv of ik mezelf zag. De vierdaagse is een immens groot evenement waar

gelukkig weinig incidenten zijn, het duurt een week en je kijkt er je ogen uit.”

Het switchen naar de speurhonden kwam niet geheel onverwachts, het stond al een tijdje op haar lijstje om ooit die kant op te gaan. „Speurhondengeleiders waren vaak bezig op de locatie waar de bereden politie met de paarden trainen en door hun gesprekken werd ik steeds enthousiaster. Toen de vacature speurhondengeleider voorbijkwam, was mijn situatie zo

dat ik wel aan iets anders toe was. Ik ben thuis met mijn eigen hond een speurcursus gaan volgen om wat ervaring op te doen en heb gesolliciteerd. Binnenkort ga ik met de honden aan de slag.”

Van Lieshout heeft nu geen echte toekomstdromen meer bij de politie. „Omdat ik me helemaal wil focussen op mijn nieuwe functie. Daarin is nog zoveel te leren én je hebt er zoveel verschillende disciplines dat ik me daar tot mijn pensioen wel kan vermaken.”